

Novinarstvo kao izazov

Sanja Glišović je rođena 1995. godine. Osnovnu školu avršila je u Starčevu, a trenutno je na završnoj godini gimnazije. Sanjin životni cilj je da završi Fakultet političkih nauka, smer žurnalistika. Kaže da je se odavno opredelila i da je konačno pred ostvarenjem životnog sna. Provela je tri meseca na školovanju u gradu Bensheim u Nemačkoj, odakle je donela neka nova iskustva koja će joj koristiti u daljem školovanju.

Reci nam nešto o svom detinjstvu?

- Odrastala sam u kraju gde baš i nije bilo puno devojčica sa kojima sam mogla da se igram. Uglavnom sam odrastala uz igre kojima su se igrali dečaci, tako sam i u školi počela da treniram košarku. Kasnije, kako sam odrastala, interesovala me je likovna umetnost, i to crteži. Od petog razreda osnovne škole redovno sam posećivala likovne kolonije koje su se održavale na Divčibarama. U periodu osnovnog obrazovanja moj život se uglavnom svodio na umetnost tako da sam imala puno problema da se opredelim šta ću dalje u životu.

Upisala si gimnaziju?

- Po završetku osnovne škole otišla sam kod savetnika u Biro za zapošljavanje u Pančevu. Taj program postoji pa bi posavetovala sve one koji ne znaju u kom smeru bi nastavili svoje školovanje, da prođu kroz jedan ovakav program. Moja prvenstvena želja je bila da završim školu za dizajnera enterijera ali posle savetovanja i urađenog testa predloženo mi je da je za moje dobro najbolje da za početak završim gimnaziju. Sada u ovim godinama i sama shvatam da nisam pogrešila. Marljivim radom otvaraju mi se mnoge mogućnosti. Sada kada sam na završnoj godini. Vreme provedeno u srednjoj školi je imalo veliki uticaj na moje sazrevanje. Kada bih mogla, provela bi još jednu godinu gimnaziji iz jednostavnog razloga što, kada se nakon srednje škole upiše fakultet, učenik više nije školarac nego odrastao čovek. Ponovo sam išla na savetovanje, opet sam radila test, u ponudi po savetu dobila sam da biram da upišem arhitekturu, glumu ili žurnalistiku. Veoma iznenađujuće za mene je bila žurnalistika jer daleko pre testiranja ja sam se upravo opredelila za taj smer.

Kako je došlo do školovanja u Nemačkoj?

- Tamo imam rodbinu i prko njih je sve počelo. Nekoliko puta sam bila u Nemačkoj tako da mi se svideo njihov kompletan system bitisanja. Najpre mi je predložila jedna devojka, prijateljica mojih rođaka, da dođem kod njih i da završim gimnaziju u njihovom gradu. Naravno da sam bila zainteresovana ali sam smatrala da će sve ostati na pustoj želji. Nakon nekog vremena dobila sam sve potrebne papire kao i slobodno mesto u školi, na meni je bilo samo da se pojavim. Od moje škole u Pančevu sam dobila pismeno odobrenje da mogu da odem na dalje školovanje što sam i učinila. Posle provedena tri meseca u Nemačkoj ipak sam odlučila da se vratim kući. Tamo je potpuno drugačiji sistem rada, sviđa mi se to da je odnos učenik - profesor, na daleko većem je nivou nego kod nas. Oni, recimo, imaju obavezu da kao razred jednom mesečno odu sa profesorom na neku sportsku aktivnost, piknik ili bilo šta drugo. Nije mi problem predstavljalo

predavanje na nemačkom jeziku ali mi je veliki problem bilo to što sam jedina u razredu bila punoletna. Možda zvuči smešno za naš pojam ali to je veliki problem u društveno razvijenim zemljama. Kao punoletna, moram da odgovaram za školske drugare koji su maloletni. Oni moraju da imaju pismeno odobrenje od roditelja do koliko sati mogu da izađu u provod vikendom. Navela sam nekoliko primera ali ipak sam odlučila da se vratim i završim školovanje u Srbiji.

Odabrala si žurnalistiku...

- I pre nego što sam dobila savet žurnalistika me je nekako privlačila. Malo sam se dvoumila oko arhitekture, ali taj fakultet već studira moja sestra. Mislim da žurnalistika pruža mogućnosti ka kojima sam već sklona pa je to bilo presudno. Volim da putujem, u stvari to voli jako mnogo ljudi ali ako bi spojila posao sa onim što volim, to bi bio pun pogodak. Mislim da mi ovo životno opredeljenje pruža tu mogućnost. Sa druge strane volim da čitam novine ali ne zadržavam se na jednoj dnevnoj štampi, blago rečeno šokirana sam kakvim stvarima se bave novine koje iza sebe imaju veliko ime i tradiciju. Mislim da mi mladi možemo i trebamo to promeniti, da za svaki tekst treba da bude odgovoran autor. Grozno je kakvi naslovi i fotografije prodaju dnevnu štampu.

Koja grana novinarstva te zanima?

- Volela bi da se bavim istražnim novinarstvom koje nema veze sa politikom ili ekonomijom. Međutim, to je kod nas jako teško. Stalno se polemiše o slobodi medija kod nas, čast pojedincima ako ih uopšte ima. Veliki je rizik objaviti pravu istinu, jednostavno novinari se plaše za sopstvenu sigurnost ako se uhvate škakljive teme. Niko im ne garantuje sigurnost a u slobodnoj zemlji svi građani moraju da se osećaju sigurnim. Gledaću da se bavim nekom drugom granom novinarstva, ne iz straha već zbog nekih drugih interesovanja.

Da li imaš još nekih planova za budućnost?

- Trenutni planovi za skoriju budućnost su da završim fakultet. Takođe, planiram da radim posao u struci negde u inostranstvu, možda kao novinar dopisnik. Rekla sam da volim da putujem a takođe me ne drži mesto, mislim da za početak ispunjavam uslove za jednog dobrog novinara.